

Τα είπαν «άλογα με ρόδες». Εμφανίστηκαν το 1750 και ήταν δίτροχα ξύλινα κατασκευάσματα δίχως τιμόνι. Οι αναβάτες τους τα κινούσαν δίνοντας φόρα με τα πόδια. Η «ντραϊζίνα» (επινόηση του δασάρχη Καρλ Ντράις φον Ζάουερμπρον) εμφανίστηκε το 1817. Αυτή διέθετε τιμόνι για να στρίβει και κάθισμα για τον αναβάτη.

Ήταν γύρω στα 1860, όταν οι Γάλλοι αμαξοποιοί (πατέρας και γιος) Πιέρ και Ερνέστ Μισό δημιούργησαν τη «μισολέν»: Τοποθέτησαν μεταλλικούς τροχούς κι έβαλαν πετάλια στον μπρος άξονα. Προς το τέλος της δεκαετίας, πουλούσαν αρκετές χιλιάδες και η «επιχείρηση μισολέν» απέκτησε μιμητές στην Αγγλία, τη Γερμανία και την Αμερική. Κυκλοφόρησαν και παραλλαγές: Με τον πίσω ή τον μπρος τροχό μεγαλύτερο κι άλλα με τρεις ρόδες για κάπως μεγάλους και παιδιά αλλά και για να μην μπλέκονται στους τροχούς τα φουστάνια των κυριών. Στήθηκαν και επιχειρήσεις ενοικίασης ποδηλάτων, για εκείνους που δε διέθεταν το απαραίτητο χρήμα για να αγοράσουν. Στα 1880, στη Βρετανία κυκλοφορούσαν 400.000 ποδήλατα, ενώ στα 1887 μετρήθηκαν στις ΗΠΑ πάνω από 250.000.

Το πρώτο ποδήλατο, όπως το ξέρουμε σήμερα αλλά χωρίς ελαστικά το κατασκεύασε το 1885 ο Τζον Κεμπ Στάρλι από το Κόβεντρι της Αγγλίας: Ισομεγέθεις τροχοί μπρος και πίσω, σέλα και πετάλια στη μέση και κίνηση με αλυσίδα. Ονομάστηκε «Ρόβερ Ασφαλές δίκυκλο», με τη βιομηχανία του αργότερα να επεκτείνεται και στην κατασκευή των αυτοκινήτων Ρόβερ.

Οι μεταλλικές ρόδες όμως έκαναν μεγάλη φασαρία και ο Σκοτσέζος κτηνίατρος Τζον Μπόιντ Ντάνλοπ δεν μπορούσε να ησυχάσει με τον σαματά από το τρίτροχο ποδήλατο του γιου του. Βρήκε τη λύση, εφευρίσκοντας τον ελαστικό αεροθάλαμο. Κι έγινε παγκόσμια δύναμη στα ελαστικά τροχών, ιδρύοντας την βιομηχανία «Dunlop».

Στην Ελλάδα, τα πρώτα ποδήλατα ήρθαν στα 1885. Στα 1896, οι ποδηλατικοί αγώνες συμπεριελήφθησαν στο Ολυμπιακό πρόγραμμα και διεξήχθησαν στο ποδηλατοδρόμιο του Φαλήρου, μετέπειτα Στάδιο Καραϊσκάκη.

(Εθνος της Κυριακής, 15.3.2009) (τελευταία επεξεργασία, 26.10.2010)